

І Вістник
Присутності Христа

Ви
Свідки
у мене,
що Я - БОГ,
говорить ЄГОВА
Іса. 43:12

ВАРТОВА БАШТА

"Стороже! Яка пора ночі?"
Ісаї 21:11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LX МІСЯЧНИК № 4

Київськ., (April) 1892

ЗМІСТ:

ЗНАННЯ	51
Жертва	51
Вихор	52
Охорона	54
Сиротиняни Помілок	56
СПАСЕННЯ	57
Посвячення	59
Велике Громада	59
Сім'я	60
Ля Студіювати	64
"ФАНІЗМ ЧЛ СВОЕОДА"	59
"НОВІ НЕБЕСА" Період Свідчства	59
КОНВЕНЦІЯ	59

© 1892

ВАРТОВА БАШТА

Published Monthly By

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS
J. F. RUTHERFORD President W. E. VAN AMBURGH Secretary

"Діти твої назвати ме сам Господь, і великий мир і гарад буде проміж спанямі твоїми" — Ісайя 54:13.

СВЯТЬЕ ПІСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЦІО СВОВА є одній правдивий Бог, перебуваючий однієї, за всіх, Сотворителя неба й землі й Дателя життя для всіх сотворів; що Ільгос був початком його творів й активним суттєвим в творенні всіх речей; що той Ільгос тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений в силку слуги на небі й залишений, і тепер є головним виконавцем Чиновником замірів Бога Свого.

ЦІО БОГ створив землю для чоловіка, сотворив совершенного чоловіка для всіх й поставив його на ній; що чоловік добровільно відрізнився від Бога свого й був засуджений на смърть; що з того діяння труту всі люди родяться грішниками і без булави до життя.

ЦІО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смърть, щоб набути високу ціну для всього роду людського; що Бог всесвітський Ісус до божественної природи й винесення Бога понад усі творів й понад усі імена і одягнув Пого у всяку силу й владу.

ЦІО ОРГАНІЗАЦІЯ СВОВА називається Снов, і що Ісус Христос є Головою Йї і правильним царем світу; що помазані й мірі помазувати Ісуса Христа — це діти Сиону, члены Свової організації й його сідії, котрих задача є пропагандувати про найвищість Свого, голосити про його замірів взагалом людству, про які науки Біблія, й нести овочі царства всім, що хотять сухрати.

ЦІО СВІТ скінчиться й Свова посада Господа Ісуса Христа на престолі влади, котрий скинув Сатану з неба й зачин установити Боже царство на землі.

ЦІО ПОМОЧІ й благословенства для народів землі можуть прійті лише через царство Свого під владою Христа, котре то царство вже тепер зачалось; що незадовго Господь знищить сатанинську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послушні справедливим законам, будуть привернені й будуть жити вічно на землі.

"ФАШІЗМ ЧИ СВОБОДА"

Під час коли світські грезять тегазітарний візор і коли світ є зацікленім до правдивого тектурального правління, то ся нова книжечка (в англ. мові) як раз є інформацією за часів для всіх людей добрій молі. Під дуже вражуючою ілюстрацією на лінках, сих 64 сторін друків виставляється промову Садді Рутерфорда, котра була проголошена по цілій світі через радіо, коли він останній раз проповідав до избаних в Нью Йорку. Крім понищеної згаданої промови, ся книжечка містить також артистичні артикухи під заголовком "Текстура". Ви вже можете набрати свою копію прости замії офіри в сумі 5 л. за одну копію. Час коли ся книжечка буде пущена до публіки є оголошений деннід.

"НОВІ НЕБЕСА" ПЕРІОД СВІДОЦТВА

Період свідоцтва під назвою "Нові Небеса" побреє місяць кінця останній місяць кампанії "Вартової Башти". Спеціальним офірою в сім особливих періодів, буде нова книжечка під назвою "Фашізм чи Свобода". Ся книжечка є лише в англійській мові. Всі позрібні інформації відносно праці сьєї спеціальності

МІСІЯ (ЖУРНАЛА)

Цей журнал виходить в тій цілі, щоби помочи людям пізнати Бога Свого і його заміри, як про се наутоє Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для помочи свідків Бога. Він уможливлює систематичне студіювання Біблії для всіх читачів і старається є іншу літературу якісною в тихої ступіні. Він поміщає відповідний матеріал для проповідування через радіо і для інших знаряддя публічного научення з Святого Письма.

Він точно трактується Біблією як авторитету свої науки. Він цілковито вільний від усіх партій, сект і всіх церковних організацій. Він цілковито є безвідмінно стейт по стороні царства Бога Свого під правлінням Христа, Бога любого Царя. Він не прибрігає догматичної міні, а рідше відоточує до відмінного й критичного розглядування свого місії в світі ся. Письма, Він є міштається в жадні суперечності, які його сторінки не отворені для персональних справ.

Річна Передплата

Річна передплата на Вартову Башту в Злучених Державах висосить \$1.00, в Канаді є в інших краях \$1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Південній Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба висилати через поштовий переказ, експрес ордер, або банківський переказ. В Канаді, Азії, Південній Африці в Австралії, передплату треба висилати до відділу в тім краю. В інших країн можна висилати передплату до бура в Брукліні, але лише через міжнародний поштовий переказ.

Заграниці Бюро

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australian 7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South African Boston House, Cape Town, South Africa

Прошу в кождім случаю адресувати на ім'я Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть заплатити за сей журнал, в шире бажають його читати, висилачкою даром, якщо є се попросить. Ми радісно бажаємо помочи таким потребуючим, але після поштової регули, вони мусять прислати високому відліку кожного року. **Увага для передплатників!**: Просідку за отриману передплату че те нову чи відновлену ми не висиламо, хіба що є се попроситься. Змінення адреси для тих, що повідомлять, робите в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням ся передплати ми висиламо карточку-повідомлення з журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50.
Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

кампанії є обширно описані в службовім "Інформенті" або "По-відомлені" (в англійській мові). Там ви знайдете всі інформації відносно нашого приготовлення, щоб ви могли зняти як найбільшу участь в сім особливих періоді праці. Всі ці одиниці, котрі до сього часу ще не сходилися разом в жадній групі поєднаних, але бажають тепер взяти участь в проголошенню царства небесного, є прошені написати до Товариства є інформацію відносно місцевої групи свідків Бога.

КОНВЕНЦІЯ

Виглядає ся' стосовних, щоб свідки Бога в конвенції їх зібралися на конвенції десь на сході. Для сіві шість місто Нью Йорк буде вибрано. Час: Від 23-го до 25-го червня. В перших двох днів конвенції всіх зіборів відбудеться в Менетттен Сентр. В Нешіам, 25-го, всі зібори, включаючи й зібори діам публік в загалі, відбудуться в стадії Медісон Сквер Гарден. Зважомі є ми факту, що свідки Бога в далеких-західних частках Злучених Держав буде прикро прибути на сю конвенцію, отже якщо буде можливо, друга конвенція буде постарана даліше на захід колись пізніше. Стосовне повідомлення в сім буде висловлене у відповіді порі.

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутності Христа

VOL. IX

Київськ., 1939 -

№ 4 № 4

ЗНАННЯ

(Продовження)

"Усьому під небом свій час; час убивати а час гоїти." — Еккл. 3: 1-3.

ЗАКОН, який Бог дав людям через Мойсея, в повні попирає таке заключення. Бог зазначив у своїм законі, що ловці не є оправдані вбивати звіря ані птиці для спорту, приемности або авантюри. "І хто бо то ні був між синами Ізраїлевими, чи між приходнями, що між вами, що вловить животину чи птицю яку, що ідять, мусить відіти кров Її, і засипати її землею. Бо душа кожного тіла: кров Його, се душа Його; і сказав я Ізраїлевим синам: Крові з усякого тіла щоб ви не іши, бо душа кожного тіла се кров Його; кожен, хто зість Її, викорениться." — 3 Мойс. 17: 13, 14.

"Чоловік може полювати звіря в тій цілі, щоб здобути собі поживу, якщо такі звірі є чисті і призначенні для іди; але кров тих звірів мусить вилляти на землю, і не істи, бо кров представляє життя. (5 Мойс. 12: 15, 16; 14: 3-11, 20, 21; 15: 22, 23) Якщо ж звір є нечистий і не можна з його мяса істи, тоді такого звірія не вільно вбивати задля спорту. Коли ж звір і добрий на поживу, тоді Його можна убити. Отже виходить, що якщо хтось убиває звіря лише для приемности, то сим він відбирає життя без причини або вимітки, і сим нарушує віковічну угоду.

"У Божім законі є зазначено, що якщо звір згине від хоробри або зістане вбитий іншим звіром, з його мяса істи не можна, і хто їв би таке мясо, той гідний карі. "І всякий хто істи ме трупа, або те, що звір розідре, чи землянин, чи приходень, мусить випрати одіж свою та викупатись у воді, і не чистий він буде до вечора; тоді ж стане чистий. Коли ж не вовилирає Її і не скупається, так нести ме на душі гріх свій." — 3 Мойс. 17: 15, 16; 11: 39, 40.

"Ті, що так переступали Божий закон, були нечистими; і відносно них є написано, що хто "пінеступати ме до съятощів", такий погибне смертю. (3 Мойс. 22: 3, 8, 9) Такий закон відноситься до всіх, що посвятилися чинити волю Божу, включаючи останка і Ісуса Христові. Було се необхідним для Ізраїльтянів, убивши звіря, вилляти кров Його, щоб мати чисте мясо до іди. Апостоли Ісуса Христа точно поступали після цього правила, даючи в сім напрямі поради жіздам як і поганам, показуючи, що те правило відноситься до всіх, що зробили угоду чинити волю

Божу. Громада в Єрусалимі розписувала лист до інших бажаючи довідатися правдивого наз-
пряму. "Написавши через руки іх так:... Звси-
лось бо съятоому Духу та й нам, ніякої тяготи
більш не накладати вам, опріч съого конечного:
щоб удержувались від жертвів ідолам, та крові,
та давленого, та блуду. Від чого обергаючи
себе, добре робити мете." — Діян. 15: 23, 28, 29.

дист
о наз-
Звс-
іготи
ного:
рови,
аючи
28, 29.

ВЛАСТИВА ПОЖИВА

"Господь Бог вичислив звіря, рибу і птиці, мясо з котрих є добре для іди, і також вичислив і тих, що їх мясо не годиться істи. Вбивати ті звірятя, що їх мясо не годиться істи, ради спорту, противиться волі Божій і є переступом Іого віковічної угоди. (5 Мойс. 12: 16, 16, 23, 24, 14: 3-21) Господь в одинадцятій голові, третьої книги Мойсея, вичислює ті звірятя, що з їх мяса можна істи. Позаяк звірята вільно вбивати для поживи, то сконечно вбивати їх для спорту не вільно. Задля сієї причини Бог дав Нолові право й привilej вбивати звіря для іди, а не для спорту.

ітиш,
жизн
жити ті
спор-
Иого.
4: 14:
етью
яксо
и для
спорту
олові
а не

ЖЕРТВА

"Була се воля Божа, щоби певні чисті звірятка були вбиті на жертву. Сим чином Бог пред-
сказував, що жертівнича кров Ісуса Христа зробить примирення за гріхи людства. Та не всякий чоловік міг убивати такі звірятя, і не всякий міг принести таку жертву в оффіру. Така жертва мусіла бути принесена у властивий спосіб, при-
писаній Господом: "І рече Господь Мойсейові: Промов до Арону та до синів Його і скажі Ім: Ось що заповідав Господь глаголючи: Хто б то ні був із дому Ізраїлевого, що заколов бы вела, чи ягня, чи вівцю, чи козу в таборі, або хто б заколов за табором, та не принес Його до входу громадського намета на жертву Господеві перед храминою Господньою, тому чоловікові буде поліченна кров за гріх: кров пролив він, і викорениться чоловік той зміж люду свого. Се для того, щоб сини Ізраїлеві приносили жертви свої, що заколюють їх у чистому полі, щоб во-
ни подавали їх Господеві до входу в громад-
ський намет съященникові, та заколювали їх як жертви мирні Господеві. Бо в крові душа тіа,

вірят-
пред-
зро-
в вся-
сякий
ертва
при-
йові;
ні Ім:
і б то
вела,
хто б
входу
перед
буде
вико-
ре для
ертви
в во-
сміл-
їх як
тіа,

і призначив я І для жертівника, щоб зроблено покуту за душу. — Тим же то глаголав я Ізраїльським синам: Ні одна душа зміж вас нехай не єсть крові; і приходень, що пробуває між вами, нехай не єсть крові.” — 3 Мойс. 17: 5, 11, 12.

¹⁵ Від часу до часу Бог підчеркував сю правду, що всяке життя виключно належить до Його, і через те ніякого життя ніхто не може відобразити без взгляду на Божий закон. Предсказавши свій замір викупити рід людський через пожертвування крові свого первенця, Ісуса Христа, Бог велів первенців звірят, відповідних на жертву, принести в офіру Господеві: “Усі перваки самці, що зродяться тобі із дрібної скотини твоєї, присвятиш Господеві, Богу твому. ... Перед Господом, Богом твоїм, істи меш іх що року на місці, що вибере Господь, Бог твій, ти сам і дім твій.” — 5 Мойс. 15: 19, 20.

¹⁶ Первенці звірята, що не були приняті на жертву, мали бути викуплені агнцем, себто, звірятком відповідним для жертви. Якщо ж той первенець не був викуплений, тоді се було на місці й правильно убити те невикуплене звірятко-первенець: “Вилучувати меш тоді всякого первенця з утробы Господеві, і всякого первачка в скотині, яка в тебе єсть. Первенці мусить бути про Господа. Всяке ж осля первачка викуповати меш ягнем; коли ж не викупиш, дак мусиш зламати шию йому. Усякого ж первенця людського викуповати мусиш.” (2 Мойс. 13: 12, 13) “Все, що родить мати, мое; і весь твій скот, первородні самці бики й барани. Первака ж осла мусиш викупити бараном, коли ж не викупиш, так переломи йому шию. Всякого первенця з синів мусиш викупити, і нехай ніхто не показується передомною з порожніми руками.” (2 Мойс. 34: 19, 20) Се показує, що зі звірятами треба обходитися після Божого закона, і трактувати їх в протиправстві до Божого закона є гріхом.

¹⁷ ¹⁷ Звірата, що шкодять іншим або вбивають людей, мусить бути повбивані. (2 Мойс. 21: 28) Або, якщо звір нищить майно, тоді також се на місці вбити такого звіра, і такий чин не становить зломання віковічної угоди. “Ловіть на лисиці, молоді лисинята, що псується наш виноградник, — виноградник у цвіту наш!” (Пісня Пісень 2: 15) Ось так те правило є установлене, що звірятка, котрі нищать людське майно і поїдають, можуть бути повбивані. Звір я птиці, що нищить збіжжя або огоронину, також можуть бути повбивані. Се чоловік мусить робити задля своєї охорони, отже сим він не нарушує віковічну угоду.

¹⁸ Чоловік не переступає віковічної угоди коли він убе звіра в самообороні. Коли лев загрожував життю Самсона, то він убив лева, і Господь одобрив сей акт. (Суд. 14: 5, 6) Давидові поручено відвічальність доглядати стада овець його отця; і він в обороні того стада і свого власного життя убив лева і медведя, і Бог дав йому силу виконати се, що показує, що Давид доконав

сих речей з признанням Божим. — 1 Сам. 17: 34-37; 2 Сам. 23: 20-23; Амоса 3: 12.

¹⁹ Коли дикий звір грозить людському життю або стається вбійцем, тоді се на місці вбити його; але якщо він не старається шкодити комусь і втікає геть від чоловіка, тоді не можна вгнати до нього. Бог поклав страх до чоловіка у диких звірят, сим запобіг потреби вбивати їх. (1 Мойс. 9: 1, 2) Небезпечні бугай і бики треба тримати в загороді; і коли вони стануть злобними і непідрядними, тоді треба їх повбивати, і то не для поживи: “І коли вколе скотина мужчину чи жінщину й умре, каміннем побити мусить скотину та й не ѹсти муть мясива І; чия ж скотина той неповинен. А коли віл бився перше освідчено було господареві його, та не вберіг він його, і вмер мужчина чи жінщина, вола мусить побити каміннем, і господар його мусить згинути.” — 2 Мойс. 21: 28-32.

²⁰ Бог поклав ціну на життя звіра, що є поживичним для чоловіка: “А хто вбив (чиось) скотину, мусить вернути за неї: життя за життя. Тим же то хто вбив скотину, мусить вернути за неї, а хто вбив людину, мусить бути вбитий.” (3 Мойс. 24: 18, 21) Ріжниця між вартістю життя звірячого а вартістю життя людського тут є показана. Звір будучи під правлінням чоловіка, його життя не може бути рівним життю людському; отже коли чоловік сильно убе звіра, тоді він мусить на його місце постаратись о іншого звіра.

²¹ Бог рівно назначив ціну життя диких звірів. Їх життя приналежить до Бога, і тому їх не можна ловити і безпощадно вигублювати. Таке підслідування диких звірів і безпощадне вбивання їх цілком не погоджується із Божими приказами, а іменно: “Пануйте над рибою морською і над птахом небесним і над усім звірем, що гасає по землі.” (1 Мойс. 1: 28) Що се є згідно з волею Божою вбивати звіра і птиці для поживи, то се є ясно зазначене в Його законі; однак се лише їх мясо можна їсти, а не кров; і се доказує, що вбивати звіра і птиці для приемності (спорту) є гріхом: “І хто б то ні був між синами Ізраїлевими, чи між приходніми, що між вами, що вловить животину чи птицю яку, що їдять, мусить виїдти кров І, і засипати її землею. Бо душа кожного тіла: кров його, се душа його; і сказав я Ізраїлевим синам: Крові з усякого тіла щоб ви не їли, бо душа кожного тіла се кров його; кожен, хто зість І, викорениться.” — 3 Мойс. 17: 13, 14.

НИМРОД

“Біблія згадує, що першим ловцем був Нимрод. Єсли його полювання і вбивання звірят були в гармонії з Божою волею, то чому Бог згадує в своїм Слові про Нимрода і його влови? Нимрод вбивав звірят супроти Божого закона за спонуканням Сатани, а ціль його в сім була, щоби опрокинути і зневажити ймя Єгови. Не є се згідним з писаннями казати, як се декотрі критики кажуть: “Гріх Нимрода і його послі-

— дувателів не включав марнування ними життя звірят, бо і Писання про се мовчать, але Нимрод грішив лише тим, що він покланяється створину замість Створителеві." Про цього написано є в св. Письмі: "І появив Куш Нимрода. Сей почав бути величнем на землі. Сей був величень ловець перед Господом." (1 Мойс. 10: 8, 9) Єсли Нимрод був ловцем звірят лише щоби дістати поживу, тоді певно люди не були б його почитали, як могучого ловця "перед Господом".

"Те слово "перед", як се його вживаеться сьогодня, не передає властивої думки. Властиве значення цього слова дає ключ при помочи котрого можна зрозуміти яким чоловіком був Нимрод. Воно показує, що Нимрод був добровільним і свідомим грішником, і що один з його великих гріхів був вбивання звірят супротив условин віковічної угоди. Інші переклади цього тексту і вяснення слова "перед" роблять що справу ясною. Отже те слово "перед" значить "проти" Єгови (Септуагіт LXX), "зневаження Єгови" (Енцикл. Фаусета); "противенство і зневаження" Єгови. (Співтовариська Біблія) Додаткові заваги ч. 28, в Співтовариській Біблії, говорять про що справу як слідує:

"Нимрод переконав людство, аби воно не приписувало їх щастя Богу, але вважало, що його власна величність була достаточним джерелом тогож. Вскорі він перемінив стан річей в тиранство, знаючи, що в ніякий інший спосіб він не зможе відлучити людей від їх пошани до Бога, спонукуючи їх вповати на його власну потугу.

"В Таргум з Йонатаном сказано: 'Від самого основання світа не було такого як Нимрод, могучий ловець і противник Господень.'"

"В Єрусалимському Таргум сказано: 'Він був сильним ловцем і величим лукавим перед Господом, бо він був і ловцем синів людських, до котрих він говорив: "Відступіться від Господніх присудів, і тримайтесь присудів Нимрода!" Тим то сказано є: "Як Нимрод сильний, сильний в ловах, і в лукавстві."

"Халдейська парадигма 1 Паралип. 1: 10 каже: 'Від Куша народився Нимрод, котрий став поступний в лукавстві, бо він проливав невинну кров, і бунтувався проти Єгови.'

"Нимрод був оснувателем Бавилону, котрий (представляв сатанську організацію і) відбивав його характер, будучи великим противником Божої правди і Божих людей."

"Ми не можемо не добавити в Нимроді перше змагання Сатани збудити в нім володаря для людей."

"Імя Нимрод значить "бунтівник" або "той, що володіє в бунтівництві". (Гл. книжку Пророчство, сторони 127, 129, 130; гл. також Богацтво, сторони 95 (параграф 1), 100 (пар. 1), 168 (пар. 2). Отже пріменник "перед" значить "проти Господа". Нимрод був убійцем людей і звірят. Він винував мужчинам переносити ріжні зліздні, щоб вони могли успішно поборювати звірів та людей. Його смілість у ловах мусила

співіснувати з його хоробрістю в битві. В старинних часах лови і героїство йшли природно в парі.

— Енцикл. Міклінтона і Стронга, Том VII, стор. 109.

"Імя Нимрод значить "підневолитель леопарді". Се імя указує, що Нимрод здобув собі славу через поневолення коня і ужиття його в погоні на ловах, отже його слава як ловця виринула із цього, що він винайшов штуку поневолення леопарді і уживання її в ловах інших звірів."

— Два Вавилони, Гіслопа, стор. 24, 44.

"Нимрод був релігіоністом. Він виробив собі велике ім'я між людьми через безпощадне вбивання диких звірят, і сим чином він спонукав легкодушних людей глядіти на цього як на бога. Він зорганізував релігію і практикував її і приказував людям практикувати формалізм або релігію, а ціль цього була, щоби відвернуті людей від Єгови. Нимрод був видним знарядом Диявола для виконання його визову проти Бога. Нимрод вбивав звірів щоби сим показати свою хоробрість і звернути ввагу людську на свою величину, і отримати похвали від них, і щоби дістати контролем над людьми і притягнути їх до себе і ужити їх для самолюбної й воєнної цілі. Його марнотравне вбивання диких звірят не було для сложивної цілі згідно з Божим законом і условинами віковічної угоди, але се він робив в противенстві Богу, щоби добровільно і злобно поламати віковічну угоду.

"Примір який започаткував Нимрод впливув на кожний народ від того часу. Безперечні факти показують, що та клас людів, що любується в ловах диких звірів і птиць задля вибруку і самолюбної приемності, любується також і в обстоює за війною. Вона складається головно з релігіоністів, що займаються формалізмом і величають і обоживають людей, чим вони зневажають і противляться Божому законі, отже сим самим грішать. Отже ясним є, що гріх Нимрода і його прихильників включає марнотравне вбивання звірят, його воївничі напади і вбивання людей; і винищення людей і спонукання їх покланятися їм; і також його організації я політичні тіла для владіння людьми і комерція для несправедливої особистої наживи. Ціль всіх таких була і дальше є звернути ввагу людську на особу якогось майбутнього критика і відвернути людей від служби і посвяти Всемогучого Бога. Цілий сей план походить від Диявола, введений в життя і операцію для попертя свого лукавого визову даного Єгові, щоби спричинити всіх людей проклинати Бога. Щоби винищити себе, Нимрод злобно ламав віковічну угоду, вбиваючи без потреби людей і звірят, і сим чином легковірні люди були зведені. Згодом і пословиця повстало про його могутність і величину, якож написано: "Цей почав бути величністю на землі." (1 Паралип. 1:10) "Він був могучим ловцем (убійцем) супроти Єгови." (1 Мойс. 10: 8, 9, Септуагіт) Виробивши собі імя, він заснував царство, "а почин його царства був

"Бабель", себто, Вавилон, і все се він робив на-
перекір Єгові. (Верш 10) Від часів Нимрода
всі народи впилися вином вавилонським, або
инакше сказати, ложною науковою сатанської ор-
ганізації, і через те саме займалися вбийством.
людей і звірят і жорстоко переслідували тих,
що направду служили Богу і Його царству. Про
таких є написано: "Кара бо за лиходійство твое
на Ливані здійметься проти тебе за витрату роз-
пушжених животин, за пролив людської крові,
за спустошення країни, міста й усіх, що в Іому
жили." — Аввакума 2: 17.

"Єговові люди, останок і Йонадаби, тепер
особисто інтересуються сими правдами, бо вони
відкривають чоловікові спосіб і средство кот-
рим Сатана відвертає людей від Бога. Ті, що
зробили угоду чинити волю Божу, задля по-
більшуючого світла в сьому часі, велими бажа-
ють знати як вони можуть приносити себе до
Божої волі, не лише в одній річі, але у многих
річах. Вони мають велике бажання шанувати
Боже імя і доказати свою любов до Нього че-
рез пильне словення Його заповідей. Особливо
Йонадабам сказано шукати смиреності і спра-
ведливості, і вони мусять пильно вчитися того,
що є правдиве. Бачучи, що Писання показу-
ють, що ловити і вбивати звірят і птиць ради
приємності є гріхом, бо сим нарушається віко-
вичну угоду, тепер вони відмовляться мати що-
будь до діла із так званими приємностями полю-
вати й вбивати звірів і птиць. Бог покарає на-
роди, що поламали Його віковічний заповіт, а
се значить усі народи. Ті що посвятилися чини-
ти волю Божу стараються пильно оминати те,
що має навіть нахил до переступлення Божої
вираженої волі. Якщо люди потребують пожи-
ви, і можуть дістати чисті звірята для сієї цілі,
тоді се в гармонії з Божою волею убити такі чи-
сті звірята і птиць, але ніхто з дісно посвячених
не буде заниматися ловами або вбивством дик-
их звірів або птиць задля "спорту" або приє-
мності.

ОХОРОНА

"Бог постарався о охорону для тих, що лю-
бліять Його і служать Йому. Ті що вийшли з
ковчега з Нойом, всіх вісім осіб, були єдині жи-
ві люди на світі. Ной випровадив з ковчега чис-
ленні звірята, котрі зараз розійшлися по землі
ї зачали множитися. Задля охорони чоловіка,
Бог поклав страх в умах звірят, так що вони
бояться або страхуються людини; яко ж написано:
"І страх і ляк перед вами нехай находить на
всяку животину земну, і на всяке птаство небес-
не, і на все лазюче по землі, і на всяку рибу мор-
ську. На поталу вам подав я їх." — І Мойс. 9: 2.

"Се напевно значить, що коли чоловік при-
ближається до дикого звіра, тоді той звір маю-
чи страх перед чоловіком, утікає від нього. Се
Бог зробив для охорони звіра, а головно для
охорони людей. Кількох людей не могли схо-
ронити себе від великого числа диких звірів.
Їх страх перед чоловіком був охороною Його.

Однак Диявол поклав в умі свого слуги Нимро-
да, щоби він полював звірів і вбивав їх. Він
навчив і інших чоловіків робити рівно ж так.
Він вбивав ті дики звірі лише для того, щоби
показати свою хоробрість і зневажити Бога. В
само-обороні, і для своєї власної охорони, мно-
гі дики звірі стались злобними і навчились на-
падати на чоловіка. Ось так Диявол, ділаючи
через лукавих людей, таких як Нимрод, спри-
чинив, що дики звірі стались грабіжними. Ес-
ли люди були послушні Божим заповідям, то
нема сумніву, що леви, слоні й тигри, і інші ди-
ки звірі були б ніколи не стались такими жор-
стокими для людей. Ще від часів Нимрода, лю-
ди називали себе ловцями диких звірів, засіда-
ли на них, ловили їх і брутално вбивали їх, і
через те дики звірі і птиці стались смертельни-
ми ворогами чоловіка, тому що ловці стались
їх смертельними ворогами. Люди мильно і не-
властиво часом заходили в дики дебра і ловили
диких звірят і забирали їх з їх природних домів,
і уміщували їх в клітках-вязницях, як в зооль-
гічних заведеннях, сим накинувши на них тяжкі
кари, і такий чин вони оправдували бажанням
задоволити людську шкавість і марноту. Бог
Єгова ніколи не увізнював диких звірів у зо-
ольгічних заповеднях, а противно, Він поста-
рався о охорону їх життя в часі потопа і о ох-
орону по потопі, включаючи їх у віковічній уго-
ді. Переступлення віковічної угоди що тичить-
ся людини і звірів принесло великий смуток і
терпіння на людей, як і на звірів. Бог постара-
вся о ліси, як дім для диких звірів, і чоловік не
має вимівки ані оправдання забирати їх з їх до-
мів і увізнювати їх, ані не має права жорстоко
ї без потреби вбивати їх.

"Нимродів торговельний примір був також
переступом Божого закона. Йдучи за сим при-
міром, люди добровільно вбивали звірята аби
торгувати їх шкірами або костями. Колись ве-
ликі стада буйволів випасались по дебрах аме-
риканських, та вони були безпощадно повбив-
ани задля торговельних причин. Так і слоні у
диких дебрах Індії і інших місцях були безпо-
щадно винищені, аби дістати слоневу кістку для
торговельних цілей. Всі ці речі походять від
Диявола, а ціль Його була, щоби відвернути лю-
дей від Бога. Бог постарався о средство при-
помочи котрого люди можуть охоронити себе
і звірят, та жорстокі люди пішли за провідницт-
вом Диявола і відвернули людей від правого
шляху. РАБІІ БІІІКА-ІІСІК - ۷۶

"Бог також постарався, що люди можуть
охороняти себе від лихих людей. Наприклад,
закон Божий зазначує, що якщо якийсь чоловік
рабує дім другого чоловіка, тоді він (то рабі-
ник) може бути вбитий без карі: "Коли захо-
плять злодія, як вломився, і побьють так, що
вмре, то се не буде крівавою провиною." (2
Мойс. 22: 2) Сей текст після Ротердамового пе-
рекладу звучить: "Коли зловлять (злодія) на
ділі." "Коли зловлять злодія на ділі рабунку і

побудуть так, що він умре, то се не буде крівавою провинною." (Компаніон Біблія) Отже чоловік може в самообороні оборонятися себе проти лукавих нападів людей або звірят. Згідно із сим заявленням Божий закон говорить: "(Є) час убивати" (Еккл. 3:1-3) але хто вбиває проти Божого закона лише задля приємності або спорту, таїй нівечить Божу віковічну угоду і такий мусить потерпіти наслідки.

ПЛАН-БОЖКОЇ-ВОЙНИ- ВІДПЛАТНА СПРАВЕДЛИВІСТЬ-АРМЕГЕДОН"

"Бог оголосив свій замір порівнати всі рахунки, і се Він зробить у своєму часі й в свій спосіб. У своєму Слові Він записав ріжні приклади свого заміру і способу, як Він справедливо відплатиться тим, що без потреби вбивали диких польових звірів та піднебесних птиць. Се саме собою є доказом, що хто брав участь у ловах і безпощадно вбивав звіря, то се він робив у противенстві уловинам віковічної угоди. Се становить дальший доказ, що один з гріхів Нимрода був убивання диких звірів. Завважте слідуючі приміри відплатної справедливості.

"Царь-авилонський депортував ізраїльтянів з Самарії і тоді спровадив людей з Вавилону і розмістив їх в Самарії на землі з котрої ізраїльтяни були забрані. Ті люди були взяті з Вавилону, отже з краю або околиці де Нимрод научав людей ловити і вбивати дикі звірята. Справедливість вимагала покарати тих, що взяли місце від ізраїльтянів в Самарії, і тому Бог післав як кару диких звірів на них, і вони роздирали їх на кавалки. Ся кара здається впала на них за се, що вони безпощадно вбивали диких звірів, отже се була справедлива відплата. "І попереводив царь Ассирійський людей з Вавилону, з Кути, з Ави, з Емату й Сефараїму та й оселив наміст синів Ізраїлевих по городах Самарийських. От і посли вони Самарийську крайну та й жили по городах її. Та позаяк вони в перші часи, як почали там жити, не шанували Господа, то наслав на них Господь леви, а ті роздирали їх. І дано знати цареві Ассирійському й сказано: Ті поселянє, що повиводив єси та й оселив по городах Самарийських, не знають закону тамошнього Бога, тим він ұаслав леви на них, а сі губять їх, бо вони не знають хвали Бога тієї землі." — 2 Цар. 17:24-26.

"¹⁸ Єрусалим був перший раз знищений в 606 р. перед Хр., що представлено знищенню в Армагедоні. Ізраїльтяnam дано остророгу о надходячім знищенню, вони ж, не звернувшись своєї ваги на сю осторогу, Бог покарав їх, піславши на них звіря і птиці щоб нищили їх: "Сказав мені Господь: хоч би Мойсей і Самуїл приступили перед мене, серце мое не повернеться до сього люду. Прожени їх з очей моїх, нехай ідуть геть. А як тобі скажутъ: Куди нам ійти? то відкажи їм: Так говорить Господь: Кому суджена смерть — на смерть; кому меч — під меч; кому голод — умірай з голоду, кому ж неволя — в неволю. І пошло на них чотири роди кар, говорить Го-

сподь: меч щоб убивав; пси, щоб розторгували, і птаство піднебесне та звірре земне, щоб жерло й вигублювало." — Ерем. 15:1-3.

"¹⁹ Що Бог через Ісуса Христа нашле велику кару на народи в Армагедоні за се, що вони по-ломали віковічну угоду, то се є певним: "Земля опустіє до щаду, й мов би злуплена буде; бо Господь вирік се слово. Засумує, занне; поникне, помарнє куля земна; поникнуть і ті, що з високих позицій на людей землі. Бо земля вся зледаща під живучими на ній, вони бо переступили закони; змінили устави; зломали вічний заповіт." — Іса. 24:3-5.

"²⁰ Писання здається ясно учатъ, що Господь буде вживати диких звірів у виконанні своїх справедливих судів проти злочинців. Всякі рахунки мусять бути вирівнані, і Бог дозволить диким звірям, що були несправедливо трактовані мати часть у виконанні справедливих судів. Хтось мусить відповісти за се добровільне вбивання диких звірят, за забрання їх з домів і поневолення їх в зоольгічним заведені, і за всі інші знищання над ними. Завважте, що Писання говорять про сю точку: "Тяжкими родами смерті помруть вони, і не будуть їх ані оплакувати ані ховати; гноем лежати муть верх землі; мечем і голодом будуть вигублюватись, а труп їх годувати ме птаство піднебесне та звірре земнє." (Еремії 16:4) "А коли йти мете проти мене й не скочете слухати мене, так усемеро побільшу кара за гріхи ваши. І пушу звязану польову на вас, що вигубить дітей ваших, і пожере скотину вашу, і вас поменьшить, та й опустіють шляхи ваши." (3 Мойс. 26:21,22)

"Ви, все звірре польове й гаєве, приходіть істи! Сторожі їх — сліпі всі й невіжі; всі вони пси німі, не можуть гавкати, мріють бурмотять, дрімаючи, люблять тільки спати." — Іса. 56:9,10.

"²¹ Закон Єгови віковічної угоди приказує знищити звірів, що невластиво кидаються на людей, але сей факт, що Бог велить звірям вбивати людей, показує, що се вони зроблять по Божому приказу і що такі звірі будуть Божими екзекуторами. Очевидно Бог зробить се тому, що вбійники звірят поламали віковічний заповіт, і за се на них кара впаде зі сторони звірів і птиць. Декотрі одиниці із тієї товли мусять заплатити недобір тих рахунків. Та кара, що впала на Єрусалим, ясно представляє надходчу екзекуцію злочинників у битві Армагедон, і в тім знищенні дики звірі будуть ужиті, бо вони були не справедливо трактовані і безпощадно вбивані людьми супроти Божого враженого закона. "Або коли б я настав дике звірре на сю крайну й воно б її обезлюдило, так що вона зробилася би такою пусткою, що ніхто б не переходив через неї через звірре, то сі три мужі (Ной, Даниїл і Йов), в неї — так певно, як я живу, говорить Господь, — не врятували б іх своїх синів, ані дочок, тільки вони самі спаслись би. Тільки, — так говорить Господь Бог: — як я пошлю мої настішнійши кари — меч, голод,

нечу, люте звірре й морову заразу — на Ерусалим, щоб у йому вигублювати людей і скотину." (Езек. 14:15, 16, 21) "Ось як маєш сказати: Так говорить Господь Бог: Так певно, як я живу, — ті, що живуть по розвалених містах, поляжуть од меча; тих, що в чистому полі, оддам на по-жир звіррю; а ті, що в утверджених місцях та в печерах, помруть од морової зарази." — Езек. 33:27. Іоанна 7: 34.

"Спевністю сі виразні вискази Божих замірів повинні бути достаточними, щоби доказати по-за всякий сумнів, що безпощадне марнування звірячого життя є протиєнством Бога і нару-шенням Його віковічної угоди. Лише Бог може дати життя соторінню, і тому ніхто не може відбирати нікому життя хиба що таке роз-порядження зробить Бог. Вже самі слова: "Ним-род велетень ловець перед Господом" є дока-зом, що лови і безпощадне вбивання диких зві-рів становили один з гріхів Нимрода. Ісли се правда, тоді те правило стало ясним для керму-вання тих, що зробили угоду чинити волю Божу і се удовідняє, що вони не можуть безпощадно вбивати звірят для приемності, але можуть вби-вати їх лише для поживи або в обороні себе і свого майна. Останок і Йонадаби мусить пиль-ночувати в сій справі, тому що вони бажають чинити волю Божу. Вони пізнають Його волю з Його Слова, котре було написане головно для тих людей на землі, що люблять Його і служать Йому. (1 Корин. 10:11; Рим. 15:4) Нехай же се буде відомо, що Бог не знаєтє і не подарує се безпощадне марнування звірячого і пташи-чого життя, що було вбиване задля спорту або приемності в часі ловів. Якщо хтось бажає ло-вити і вбивати звірят, то нехай робить, але не-хай ті, що згодилися чинити волю Божу, точно оминають се зло.

"Сей факт, що звір є нім і не можуть сказати чоловікові його ломилки, не є вимівкою або оправданням щоб іх стріляти. Їсли звір утікає, то не треба гонити за ним і вбивати його, хиба що мясо з нього є добре для поживи і що його потрібно для поживи. Життя є дорого для зві-рят, і Бог постарався для них о поживу і охоро-ну. Бог дав віковічну угоду, і тому хто відбре-рає життя від звірят для якоїбудь іншої причи-ни чим зазначенено Богом, такий чоловік попов-ниє зло і сим ломить віковічну угоду. Певно, що всякий в угоді з Богом чинити Його волю не бажає поламати своєї угоди, а противно, він пильно оминає всякі переступи.

"Народи так звані "Християнством" є заклю-чені в угоді сповнити Божий закон. Посідаючи Слово Боже і визнаючи віру в нього, на них ле-жить відвічальність лізнати волю Божу, як се вона є зазначена в Його Слові, і сповнити Й. Та замість се чинити, кождий нарід так званого "Християнства", добровільно поламав віковічну угоду відносно обидвох, чоловіка і звіря. У сповненні цього великого зла Нимрод взяв про-відництво між людьми по потопі. Він робив

все, що було в його силі, аби опрокинути Все-могучого Бога, а се становить доказ, що він був знарядом в руках Сатани. Він ставсь великий героєм між людьми, тим що він був убійцем. Згодом Його слова, як убійця, рознеслася дуже широко, і він запровадив релігію і спонукав лю-дей практикувати її через почитання і служення людям на зневагу Божому святому імені. Майже всі вбивці практикують сяку-таку релі-гію. Сі дві річі все йдуть впари. Ся правда го-ловно відноситься до тих, що поповнивши гріх, спішать до священника сповідатися аби отри-мати розгрішення і відпущення. Вони спонукані вірувати, що священник між розгрішити їх, чого розуміється він не може зробити. Вбива-ти — се великий злочин і зневаження Божого іменя. Практикування релігії рівно ж є великий злом і зневагою для імені Всемогучого Бога. Релігія — се лож, бо при помочі релігії людство невластиво покланяється соторінням або річам начеб вони були богом. Релігія провадить до вбивства, бо ті, що свідомо спонукають людей практикувати релігію, то сим вони спонукають їх практикувати те, що провадить до смерті. Диявол є творцем релігії й він є також душегубцем, і для сієї причини Ісус сказав до нього, що "той був душегубцем з почину, й в правді не встояв; бо нема правди в йому.... він брехун і отець й." — Іоана 8: 44.

"Бог наукає своїх людей для їх власного добра. Праведні угоджають Богу, а беззакон-них Він не навидить. Тимо написано є: "Пра-ведний журиться Й про життя скотини своєї, серцеж безбожних жорстоке." (Прил. 12: 10) Інакшими словами сказати, безбожники не ма-ють милосердя, але жорстоко гноблять або вби-вають своїх звірят, підчас коли праведний чо-ловік доглядає своїх звірят. Напримір, доб-рий чоловік не буде самий істи аж поки він не покормить своїх звірят. Божим завітующим людям, ізраїльтянам, дано приказ дбати про їх добмашні звірят, і хоч ім заказано було робити в шабас, то однак вони давали потрібну поміч звірятам у день шабасу. Як добро треба роби-ти людству так і милосердє треба показати зві-рятам. Лицемірні релігіоністи противилися, що Ісус оздоровляв людей в день шабасу, і тому до них Він сказав: "Відказав тоді Йому Господь, і рече: Лицеміри, хиба не кожен з вас у суботу одвязує вола свого або осла від яселя, та веде пойти? Сю ж дочку Авраамову, що вязав сата-на, бач, вісімнайцять років, чи не годилось од-зволити од вязила сього в день субітній?" (Учи-ки 13: 15, 16) Дальше Ісус сказав, що навіть гор-робець не впаде на землю без уваги Єгови. (Мат. 10: 29) Спевністю сі слова значать, що чо-ловік не має права навіть горобця вбити не взяв-ши відвічальности на себе.

СПРОСТУВАННЯ ПОМИЛОК

"Нема сумніву, що Армагедон, бачитиме спро-стування всіх помилок, а се включатиме зрівнан-

ня всіх рахунків, що тичиться кривди німих звірят. — Бог поклав в умах звірят страх і жах перед чоловіком задля охорони чоловіка перед дикими звірями аж поки прийде царство. Коли ж те царство прийде до повної сили, тоді Бог зробить угоду зі звірями, що очевидно значить, що Він зробить повний і вершений мир між чоловіком а звіром, і осуне той страх і жах в умах звірів до чоловіка, і тоді вони житимуть разом в мирі й безпеченстві. Люди не будуть мати причини боятись звірів, ані звірія не будуть боятись чоловіка. Тоді, по Армагедоні, коли царство буде в повній силі, настане щасливий стан, бо всі творива житимуть разом в мирі й віддадуть славу Господеві. Відносно цього праведного володаря і сотворінь під Його правлінням, написано є: "Справедливість буде в його поясом чересел, а правда — підперезом ребер у його. Тоді буде вовк укупі із ягнятком жити, барс — із козеням лежати; та й телятко, левчук і віл зможуть жити разом, а мала дитина зможе їх пасті. І ведмедиця й корова вкупі пастись будуть, а їх маленкі лежати муть поруч, ба й лев соломою харчитись разом з волом буде; і хлопяtko грati меттися над норою гаспіда, і дитина засуне руку свою у гніздо зміїне. На всій съятій горі (царстві) в мене одні одним шкодити не будуть, бо земля так повна буде розумінням Бога, як водою море." — Ica. 11:5-9.

"Слідуючі писання символічно відносяться до ниніших обставин Божих людей на землі, і котрі рефлектирують будучі земні обставини або стан річей між сотворіннями, який настане по Армагедоні: "І буду я, Господь, іх Богом, слуга ж мій Давид буде князем серед них. Я, Господь сказав се. І вчиню з ними завіт міра та й повігання з землі хиже звірре, й будуть жити собі безпеч у степу й спати по гаях. Я дам ім і тим, що кругом гори моєї, благословенне,

я буду ім посылати дощ у свій час, — се будуть дощі благословення. І родити муть польові дерева плоди свої, а земля буде видавати вроджай свій; і будуть вони безпечні наземлі свої, і зrozуміть, що я — Господь, як поламлю занози в ярмі їх та виратую їх із потали в тих, що їх поневолили. Не будуть вони вже здобичею народам, і дикий звір не буде їх пожерати; безпеч жити муть вони, й ніхто їх не буде лякати." (Езек. 34: 24-28) "І вчиню тоді вмову задля них зі звіріми польовими, з паством під небом і всім тим, що човгає по землі; й закину луки та мечі й війну з землі, я дам ім жити безпечно." — Осії 2:18.

"Тоді чоловік буквально словнить Божу припоруку яку Він дав чоловікові у почині: "І благословив їх Бог, і рече до них Бог: Плодіться і намножуйтесь, і сповнюйте землю і підневолюйте І, і пануйте над рибою морською і над птастами небесним і над усім звірем, що гасає по землі." — 1 Мойс. 1: 28.

"Цар і Його царство вже прийшли. Всі посвячені звернули всю свою звагу на те царство. Вони тепер бажають довідатися все, що вони можуть про те царство і його вимоги. Вони пильно стараються довідатися що є добре, щоби вони могли йти правим шляхом на славу Господню. Тепер вони бачать, що Писання указують на привилей великої громади виконати Божий приказ можитися і наповнити землю. Дальше писання указують, що під час виконання цієї поруки, діти великої громади будуть бавитися не лише з домашнimi котами, але і левчуками, медведятами та молодими тиграми, і мала дитина зможе їх пасті, котрі колись утікали з страху перед чоловіком. Се буде щастливий час на славу великого Створителя. Тоді, як се псальмопівець каже, 'всяка жива душа слави, тиме Бога.'

СПАСЕННЯ

"Спасення приналежить до Єгови." — Пс. 3: 9, А.П.В.

ЄГОВА постарався о спасення людського життя. Чей же ніхто не може заперечити, що Єгова має силу остаточно спасти коже сотворіння, одинак в Писаннях нема найменшого натяку, що Він се зробить. **Єгова не накидає спасення** **жадному сотворінню** проти його волі, але, противно, кожда людина, що спасеться, мусить просити о се і вповні згодитися на умовини, які Єгова поклав для його спасення і мусить виконувати ті умовини.

* Єгова постарався о спасення через Ісуса Христа і тимто написано є в Його Слові: "І нема ні в кому другому спасення, бо й нема іншого імені під небом, даного людям, щоб ним спастись нам." (Діян. 4: 12) Ісус Христос є виконавчим чиновником замірів Єгови. Для сієї причини Бог

поручив в руки Ісуса Христа всяку силу в небі і на землі. — Мат. 28: 18.

* Хоть Єгова зробив провізію для спасення людських душ, то однак те спасення не є першорядною річчю. Замір Єгови є оправдати своє імя. Спасення упавших сотворінь се припадкова річ в оправданні Його ім'я. Бог заявив, що Він виконає першорядну ціль, і також другорядну ціль для тих, що приносяться до Його установлених правил. Бог не глядить на лиця людей, і тому кождий, що отримає спасення мусить виконати установлені правила.

ВИКУП

* Чи теорія або наука, яку часто ставлять напереді, а іменно, що жертва викупу через смерть

Ісуса дає запевнення, що всі люди остаточно отримають користь з неї, чи се є властиве заключення Писань чи ні? Такого заключення не полирає жадне Писання, і через те воно не згідне з розсудком.

* Чи жертва викупу дана Ісусом запевнє пробудження зі смерті і дасть нагоду спастися всім тим людям, що відкинули або спротивилися царству Божому і опісля повмирали? і чи всі вони встануть з гробів під час тисячлітнього царювання Христа?

* Чи жертва викупу запевнє пробудження Адама зі смерті і чи він дістане нагоду стати на суд о вічне життя? Відповідь на обидві питання мусить бути заперечуючою. Якщо Писання вповні попирають се заключення, тоді знати нем, що відповідь є добра.

* Викуп значить "купити і увільнити когось від немочей, і відискрати втрату через того, що дав викуп". Щодо Адама, то Бог сотворив його звершеним і познакомив його, що він мав робити і що він не мав робити. Адамові було дозволено свідомо зробити свій вибір, т. е., остатися послушним Богу і жити, або прилучитися до бунту Сатани і принести наслідки смерті. Адам вибрав се останнє. "Адама не зведенено." (1 Тим. 2:14) Він мав повну інформацію від Бога відносно кари за порушення Божого закону. Він був справедливо засуджений на смерть. Отже викупити або відкупити Адама і поставити його ще раз на суд значило дати йому ще одну нагоду; що є нерозумне і незгідне з Писаннями. Коли Бог відкупив Адама і поставив його ще раз на суд о житті, то се значило дати Адамові другу нагоду; і в такім разі Бог заперечувавби справедливість свого власного акту в засудженні Адама на смерть. Та писання кажуть, що Бог не зміняється. — Мал. 3:6.

* Щодо Адамових потомків, то ся справа є цілком інша. Всі його потомки прийшли на світ упавшими і грішниками, і такий стан прийшов на них без їх знання або дозволу. Вони народилися в прокляттю, і, знайшовшися в такій неволі задля наслідного гріха, вони не мають можності помогти собі і увільнити себе від тих немочей. Отже у короткім часі кожда така особа мусіла погибнуть, бо ж жадна незвершена річ не має права до життя вічного. Однак вони були предметом викупу через жертву якоїсь іншої особи, еслиб о такий викуп постарається Бог для них. Бог зробив всякі можливі старання для їх викупу і установив правила які кожда особа мусить стрінугти якщо вона бажає увільнення з кайданів гріха і дістати нагоду спастися.

* Непослушнство совершенного чоловіка Адама стягнуло смерть на його потомство. Бог постарається, що добровільне послушенство совершенного чоловіка аж до смерті дасть ціну викупу, себто викупить людей, що стались грішниками через наслідство, і, щоби виконати сей свій замір, Бог післав свого олюбленого Сина на землю, котрий стався подібним грішникам, аби Він

міг посісти потрібні-кваліфікації для викуплення Адамового потомства через свою кров-життя. (Жид. 2:9) Ісус стався людиною тілом і кровю, і перебував межі людьми, і був убитий на смерть. — Йоана 1:14.

* Та з причини добровільного переступу Адам втратив всяке право до життя. Совершений чоловік Адам був наділений Єговою совершенним життям і правом до того життя, і він отримав силу передавати таке перфектне життя своєму потомству, але з причини Адамового гріха і його засудження на смерть, усе його потомство втратило право до життя і мусіло в своїм часі погибнути. Згідно із сим Бог змилосердився над Адамовим потомством, і несамолюбно постарається для нього о нагоду для спасення, тимо написано є: "Так бо полюбив Бог сьвіт, що Сина свого єдинородного дав, щоб кожен, вірючий в Него, не погиб, а мав життя вічне. Бо не післав Бог Сина свого на сьвіт, щоб осудив сьвіт, а щоб спасся Ним сьвіт. Хто вірує в Него, не осудиться; хто ж не вірує уже осуждений; бо не вірував у ймя єдинородного Сина Божого. Сей же єсть суд, що сьвітло прийшло на сьвіт, а полюбили люде темряву більше ніж сьвітло; були бо лихі іх учинки. Кожен бо, хто чинить лихе, не навидить сьвітло, Й не йде до сьвітла, щоб не зганено вчинків його. Хто ж робить правду, йде до сьвітла, щоб виявились його ачинки, бо в Бозі роблені." (Йоана 3:16, 21) Отсі Писання кладуть добрє вияснене правило, що всі, що бажають спастися, мусять приняти викупну жертву Ісуса Христа, і тут робиться на-тиск, що всяке сотворіння мусить вірувати в Господа Ісуса Христа. Вірувати в що? — Що всемогучим Богом є Єгова і що Він післав Ісуса яко жертву викупу за чоловіка, і що Ісус умер щоб через кров-життя Він міг статися відкупителем і властителем людства. Та припустім, що хтось не хоче вірувати в ці важні правила. То чи тоді жертва викупу буде привлачена до його автоматично? Певно, що ні; бо повисілі записи слова запевняють, що "хто ж не вірує, уже осуждений; бо не вірував у ймя єдинородного Сина Божого". Ніхто з людей не буде змушений вірувати, та Бог дає нагоду тим, що бажають жити, вірувати і бути послушними.

* Коли чоловік Ісус умер на дереві, як грішник, Він дав свою кров-життя яко ціну викупу яку Бог вимагав за грішного чоловіка. Тоді Бог підніс Ісуса Христа зі смерті, та вже не як чоловіка, але як духове іство. Ісус не втратив свого права до життя, як чоловік, коли Він умер на дереві іначе б Він був грішником. Коли Він воскрес з мертвих і вознісся на небо, Він представив те право до людського життя перед Єговою яко ціну викупу за право до життя і всі інші права принадлежні до його які чоловік втратив. Тоді Ісус стався властителем чоловіка і Єгова одягнув Його в повну силу Й власті дати вічне життя кожному з роду людського хто пристосує себе до сих божествених правил. Се

певно значить що Він не дасть життя кожому з роду людського, що не пристосує себе добровільно до божествених правил. Кожний чоловік родиться несовершеним, отже грішником, і задля сієї причини — під прокляттям, а таке прокляття у своїм часі принесе — нищення. Є лише один спосіб видістися з під того прокляття, а се через вірування в Господа Ісуса Христа, як се зазначено в Писаннях. Се заключення є вловні поперте слідуючими текстами св. Письма: "Хто вірує в Сина, той має вічне життя; а хто не вірує Синові, не бачить ме життя, а гнів Божий пробуває на Ному." (Іоана 3: 36) Отже вкоротці заключення є, що всі люди через наслідство упали під прокляття і що те прокляття спочиває на всіх тих, що не використують нагоди пристосувати себе до божествених правил.

ПОСВЯЧЕННЯ

¹² Жадний чоловік не може скористати з жертви викупу хиба що він бажає і просить о се і потім пристосує себе до правил; а се він може зробити через безвіймкове посвячення себе чинити волю Божу, що значить, що він мусить слухати приказів Господніх. Бог повідомив чоловіка, що Його дар для нього — се життя вічне через Ісуса Христа. (Рим. 6: 23) Є також написано, що Ісус Христос є "Віковічний Отець" (Іса. 9: 6, анг. перек.), що значить, що Він є дателем життя вічного для тих, що отримають той дар. Се є неможливо для чоловіка приняти дар хиба він бажає приняти його. Їсли чоловік бажає якоєсь річи, тоді він цікавиться тією річю остілки, що він просить о неї; і повне вяснення сього знаходиться в слідуючих писаннях, а іменно: Йосиф, що був наставлений володарем Египту, представляв Ісуса Христа. Йосиф мав у своїм посіданні й під своєю контролею всякі достатки поживи в краю, Ті що знали се і бажали жити, приступили до Йосифа і просили його купити іх, яко ж написано: "Чи то ж нам гинути перед очима в тебе, і нам, і нашій землі? Купуй нас і землю нашу за хліб, і будемо самі й земля наша рабами фараонові. Давай нам тільки насіння на землі, та й живі будемо, не помремо, і земля не спустіє." (1 Мойс. 47: 19) Наліч Йосиф відповів до людей: "Оце купив я вас і землю вашу." (Верш 23) Так само і Ісус Христос постарається о ціну викупу для всіх потомків Адамових, і у своїх руках Він має силу дати ім життя, і без Нього жадний чоловік не може жити, але остаточно мусить згинути. Повищий образ в якім мав частину Йосиф був написаний для того, щоби пояснити сю точку. Отже той образ представляє людей, що прийшли до Ісуса і наче сказали до Нього: 'Ми віримо, що Ти є спасителем людства, і ми просимо купи нас і дай нам хліб життя, щоби ми жили.' Йосиф не купив кожду особу в Египті без ріжниці чи вона бажала сього чи ні. Так і Ісус не викупить кожного чоловіка без ріжниці чи він бажає сього чи ні, але Він викупить тих, що приходять до

Нього і просять Його купити іх. Отже про тих купленіх Ним і народжених з духа є написано: "Ви не свої, ви бо куплені ціною." — 1 Корин. 6: 19, 20.

"Посвячення" значить вірувати в Господа Ісуса Христа, як Спасителя людей, і безвіймково і добровільно згодитися чинити волю або прикази Божі і Його любого Сина, котрий виконує заміри Єгови. "Освітчення" не лише значить вірувати в Господа Ісуса Христа, як Сина Божого, але також значить взяти на себе обовязок служити Господеві, як Його добровільний слуга. Згодивши так чинити волю Божу, той чоловік мусить сповнити ту угоду вірно. Так багато вимагається від кожного хто стався членом тіла Христового або царського дому і котрий дістане вічне життя яко духове сотворіння і буде співтоваришити з Ісусом Христом в Його царстві. Отже від кожного, що бажає вловні скористати з жертви викупу, вимагається досвячення, освітчення і послушенства. Про тих, що будуть мати часть у царстві з Ісусом Христом, є написано: "Вибрає вас Бог від початку на спасенне освяченням духа у вірі правди." (2 Сол. 2: 13) Се правило вимагає від кожного, що стається членом царського дому в небі, не лише вірувати, що Ісус є Сином Божим і Спасителем людства, але він мусить доказати свою віру через повне посвячення себе чинити волю Божу і тим самим вірно ступати слідами Ісуса Христа, котрий все був послушний і в гармонії з правдою.

¹³ Божественні вимоги, установлені через незмінні права Господні є ті, що коли хтось пізнає і увірює, що Ісус Христос є Спасителем людства і єсли він бажає отримати користі з жертви викупу, той мусить відвернутися від лукавства сього світа, шукати Господа, і користати з жертви викупу. Таке є Боже средство спасення, і нема іншого способу яким би мож спастися.

¹⁴ Те саме правило віри, посвячення і освітчення, було пристосоване до старинних мужів, про котрі згадується в одинадцятій голові до Жидів. Всі вони вірували в Бога і вірували в Його обітниці, що колись в далекій будуччині Він установить справедливе правительство для користі людських сотворінь. Маючи таку віру, вони взяли на себе обовязок бути послушними Богу, і через іх вірний напрям діяння вони ясно заявили, що вони шукали царства. За се, що вони взяли такий напрям діяння, вони підлягали всяким переслідуванням з рук Божих ворогів; та вони були непохитні і не далися відтягнуті від іх посвячення Єгові. Вони померли у вірі й вірними Господеві. Коли прийде час вивести їх з гробів, тоді вони скоро і радісно приймуть повну користь з жертви викупу.

ВЕЛИКА ГРОМАДА

¹⁵ Те саме Господнє правило відноситься та-кої і до великої громади. (Одкр. 7: 9-17) Вона мусить вірувати в Господа Ісуса Христа, що Він

е Спасителем послушних людей, що Він через свою дорогоцінну кров дав ціну викупу за людей, і всі іх права, включаючи і право до совершенного життя; і тоді вона мусить доказати сю віру, через посвячення себе виконувати вимоги Божого Слова, і заставити себе вірно виконувати волю Божу після зробленої угоди. Йонадаби мусить тепер мати сю інформацію і поступати після неї. Вони мусуть пізнати, що посвячення і просвітчення вимагається від кожного хто стається членом великої громади і жити м'є на землі і виконувати Божий приказ множитися і наповнювати землю праведними людьми.

"Кождий чоловік, що отримає користь з жертви викупу і отримає спасення, мусить на самперед стрінути обставини згадані в Писаннях, а імено, мати віру, посвятивши і згодитися бути влові по послушним волі Божі, і тоді вірно виконувати сю угоду. Такі люди мусуть бути добровільними слугами Господніми. Отже вимоги для тих, що мають небесне насліддя як і тих, що будуть жити на землі, є подібні й вимагають повного постушенства Господеві. Завважте отсі слова Ісуса Христа: "І хто хоче між вами статися першим, нехай буде усім рабом. Бо Й Син чоловічий не прийшов, щоб служено Йому, а служити Й дати душу свою викуп за многих." (Марка 10: 44, 45) Хоть сей текст головно відноситься до тих, що їх надія є небесна, то однак те саме правило відноситься і до тих, що мають надію жити на землі; і се показує, що з викупу не скористає кожда одиниця, а лише ті, що пристосують себе до правил. Отже сей текст значить, що Ісус Христос є Відкупителем для всіх тих, що просять і шукають Його і пристосовують себе до божествених правил дотичних спасення.

СІТКА

"Від самого упадку, чоловік практикував релігію. Через многі століття люди практикували і ще практикують релігії і релігіоністи кажуть, що се вони роблять для спасення душ людських. Люди спонукані вірувати, що спасення можна дістати через прилучення до одної із тих релігій. Страх перед нещастям і втратою життя і інших благословенств і перед свідомими мукаами — все се спричинило переляк в умах людських, і через те вони були спонукані приняти і практикувати якусь релігію, віруючи, що сим чином вони можуть спастися. Всі релігії є находком Диявола, котрий поклав страх в умах людських і спонукав людей приняти і практикувати релігію, і сим чином вони були запроваджені в сіті ворога і стримані від Бога. Егова вибрал ізраїльтянів для себе і випровадив їх з Єгипту, і провадив їх довгою дорогою до краю Канаан. Мешканці краю Канаан перед приходом ізраїльтянів практикували диявольську релігію, і проти такої то релігії Егова особливо остеріг ізраїльтянів. Бог приказав вигнати геть з краю тих релігіоністів і знищити їх, і щоби ізраїльтяни не робили ніякого союзу з тими людьми. Інструк-

ції які Бог дав ізраїльтянам через Мойсея були головно для тих, що згодилися чинити волю Бога Егови по приході Ісуса Христа і потім, як Він дав ціну викупу. Мойсей передав ті інструкції Егові ізраїльтянам відносно тих релігіоністів, отсими словами: "І як віддасть їх тобі Господь, Бог твій, на поталу, так мусиш їх обречи; не чинити меш з ними умови і не мати меш милосердя над ними. І звоюєш усіх народів, що Господь Бог твій, оддасть тобі. Очи твої нехай не милують їх, і не служити меш богам їх; бо се буlob сіткою для тебе." (5 Мойс. 7: 2, 16) Тут Егова виразно сказав ізраїльтянам, що релігія станеться для них западнею або сіткою диявольською. Вирізані подобини і образи яким поклалися кананці тепер уживають релігіоністи. Римо Католицької Гієрархії й становлять сіті для людей, як се Бог заявив у своїм Слові: "Ти сячі постаті богів їх попалиши огнем; не поривати меш очей на срібло і золото в них і не брати меш собі, щоб не попасті тобі в сітку; бо се гидота перед Господом, Богом твоїм." (Верш 25) Господь виразно остеріг їх проти сітей диявольських які він наставив при помочі релігії. Ізраїльтяни поламали їх угоду з Еговою, приняли практикування диявольської релігії, і вскорі вони впали в сіті. — Суд. 2: 1-3.

"Релігія Римо Католицької Гієрархії є дійсною сітю і обманом. Католицька релігія є найбільшою западнею зі всіх релігій тим, що вона приписує собі попертя в св. Письмі, що вона, т. е., Гієрархія, представляє Господа Бога, під час коли науки тієї системи се засади людські, що противляться Слові Божому. Католицькі релігіоністи спонукують легковірних людей приближити їх устами до Бога, а серце їх зовсім не потребує бути посвяченім Богу або Його Слові правди. "І сказав Господь: Позаяк сей народ устами тілько близиться до мене, і язиком тілько мене шанує, серце ж його далеко відстоїть від мене, а страх їх передо мною походить із науки заповідей людських." (Іса. 29: 13) Ось так вони є злапані у сіті й застіпленні до Божого ласкавого заміру. Така релігія се обман тому, що міліони легковірних людей були настраєні й спонукані віддавати їх матеріальне добро католицьким священикам, котрі прямо брешуть, що вони в сутті річи можуть спасті їх і їх олюблених. Римо Католицька Гієрархія твердить, що її головна місія є "спасті душі" з чистилища або з пекольних вічних муک, однак вона сама ділає якраз протим. Жадний чоловік не може спасті нічнеї душі, бо ж річ певна, що спасителем є Егова, а Гієрархія научає і практикує лише те, що становить гидоту в очах Бога. І так Римо Католицька Гієрархія вибрала з св. Письма кілька текстів тут-і-там, і пристосувала їх до своєї ложної науки; і, настрашивши людей, сим чином вона змогла злапати міліони осіб і спричинити їх упадок, звернувши їх проти Бога. Егова описав правдивий стан і напрям сих релігійних провідників, приказавши

вому пророкові висказати отсі слова: "Ми вте-
нище певне маєм у льжі, й в омані притулок на-
ційний." (Іса. 28:15) Сей факт, що чоловік є
цирій в своєму посвяченні до якоїсь релігії,
їде за релігійним наукенням духовенства або
якогось священника, не принесе Йому спасення,
і не є жадним доказом, що він бодай приближа-
ється до спасення, але, противно, така особа є
запроваджена в сіті Сатани. Чому релігія і ре-
лігійні практиковання є небезпеченством для
людства? Бо релігія є основана на ложних по-
няттях о Богу і Його провізії для чоловіка, і го-
ловно тому, що релігія є винаходом Сатани, Бо-
жого ворога, отже вимірена на зневагу Бога і на
знищенню людства. Релігія — се обман і під-
ступ, бо її піддержують в ім'я Бога й Христа, ко-
ли ж в дійсності вона противиться Богу і Його
царству. Вона провадить людей у погибель.
Задля сих то причин Господь Ісус назвав Сатану
брехуном і вбійцем. Виходить, що лож не мо-
же просвітити нікого ані запровадити на дорогу
праведності. Всі доктрини, винайдені й поши-
рені чоловіком, котрі противляться Слові Божо-
му, є ложні. Католицька організація і її священ-
ники не мають найменшої сили спасті душі, а
що вони спонукують людей вірувати в їхнє по-
сідання такої сили, то се не лише обман, але і
гідота в очах Бога. Католицька Гіерархія лож-
но учить, що вона представляє Бога і Христа. Та,
коли б вона представляла Бога і Христа, то-
ді вона сповняла Божі заповіди і научала Іо-
го Слова; але, противно, вона споневірила Сло-
во Боже своїми традиціями, точно так, як се Ісус
сказав, що колишні фарисеї зробили. — Маттея
15:1-9.

ТЕПЕР ОСВІТЧЕНІ

²⁰ Коли Ісус мав бути забраний на смерть, Він
молився до Єгови за своїх вірних учеників, і
між іншими, Він сказав в тій молитві: "Освяти
їх правою Твоєю; слово Твое правда." (Іоанна
17:17) Ось таке є Боже средство для освіт-
чення. Отже научення людські не дають ніяко-
го просвічення. Се є неможливо для чоловіка
йті справедливим шляхом без праведного про-
відника. Чоловік мусить мати совершенного
провідника, тому що він самий є несовершений.
Лож не може провадити чоловіка правим шля-
хом. Щоби він міг мати добре провідництво,
він мусить вибирати шляхи правди і поступати
шляхом. Коли ж чоловік посвятиться Богу, то-
ді він каже словами Писання: "Вибрав я дорогу
вірності, твої присуди поставив перед собою."
(119:30) Правдивим провідником чоловіка є
Слово Боже. "Слово твое съвітильник перед
ногами моими, і съвіто на стежці моїй." (Пс.
119:105) Вибравши дорогу праведності, чоловік,
що шукає спасення, мусить дальше молитися:
"Веди мене в правді твоїй, і навчи; ти бо єси
Бог спасення моєго; на тебе цілий день я вповаю."
(Пс. 25:5) Ті що посвятилися Богу мають виз-
наченій іх шлях, якож написано: "Всі стежки

Господні — мислість і правда для тих, що бере-
жуть завіт його і съвідчення його." (Пс. 25:10)
Коли хтось ходить дорогою яку Бог визначив
для послушного чоловіка, тоді він ходить доро-
гою спасення. "Бо праве слово Господне, і всі
діла його вірні." (Пс. 33:4) Правда Божа нико-
ли не впаде. "Бо велике милосердє його над
нами; і правда Господа пребуде по віки. Хвалі-
те Господа!" (Пс. 117:2) Щож є правда? Пев-
но, що не опінія чоловіка, бо ж чоловік є упав-
ший і не може спасті себе. Ісус відповів на се-
питання коли Він сказав, що Боже Слово є прав-
да. (Іоанна 17:17) "Справедливість твоя, вічна
справедливість, і закон твій правда." (Пс. 119:
142) Закон Божий є все правдивий. Остаточно,
чоловік, що шукає дороги спасення мусить ру-
ководитись Божим законом, а не наукенням люд-
ським.

²¹ Шо всі люди прийшли на світ грішниками,
будучи упавшими з причини Адамового гріха,
то се Писання запевняє: "Тим же то, як через
одного чоловіка гріх у съвіт увійшов, а через
гріх смерть, так і смерть у всіх людей увійшла
(через того), в кому всі згрішили." (Рим. 5:12)
Всі такі народилися в грісі й беззаконні, і є по-
неволені. "Ось я в беззаконню родився, і в грісі
почала мене мати моя." (Пс. 51:5) Отже всі
родяться в неволі гріха, іо напевно принесе Ім
знищенні, якщо вони перебувати муть у нім. Як-
же є можливо для когось статися вільним? Пев-
но, що не через наслідування блуду і практику-
вання релігії. Сей факт, що Ісус умер дати ціну
викупу для користі грішників, автоматично не
звільнє людей від наслідків гріха. Людина мус-
ить зробити якийсь крок зі своєї сторони що-
би вона могла отримати користь з жертви вику-
пу. Хтось може сказати, "я вірю в Господа
Ісуса"; але се не є достаточним; бо ж як такий
чоловік може увільнитися від гріха і ходити до-
рогою спасення? Ісус відповідає: "Рече тоді Ісус
до Жидів, що увірували Йому: Коли пробувати
мете у слові моєму, справді ви ученики мої буд-
ете, і зрозумієте правду, й правда визволить
вас." (Іоанна 8:31,32) Хто вірує в Господа, той
мусить студіювати Боже Слово правди і руко-
водитися тією правдою. Біблія містить Боже
Слово правди, котре є дане для користі людей
на землі, і хто отримає спасення, той мусить сту-
діювати його, і знайти яка є воля Божа відносно
них.

"Дорогоцінні обітниці для провідництва зна-
ходяться в Біблії, але Римо Католицька Гіерар-
хія вперто наукає, що звичайні люди, котрих во-
на називає "дітьми католицької церкви", не по-
винні посідати Біблії і не повинні навіть старати-
ся читати її хиба під провідництвом священика,
але що люди повинні приймати те, що священ-
ники научають і бути послушними наученню като-
лицької церкви. Яка ж може бути мотива в
такім наученню ширих людей? Очевидно та, що-
би тримати їх у підданстві Католицької Гіерар-
хії її щоби так звані "діти церкви" попирали їх

І помагали їм у їх обмані. Та релігійна організація добре знає, що коли щирі й чесні люди пізнають правду з Слова Божого про спасення, тоді негайно залишуть католицьку організацію й будуть старатись іти дорогою Господнею, бо тоді вони побачуть, що спасення не може прийти від жадного створіння або організації, але що всяке спасення походить від Єгови. Отже релігійна система є смертельним ворогом людства. Замість взяти Слово Боже і научати людей з нього, то священики католицької організації впливають на людей тримати подалек від Біблії. Щож тоді щирі або інші повинні робити місто слухати священника й Його облесних похвал? Писання відповідають: "Старайтеся поставити себе вірними перед Богом, робітником без докору, право правдючим слово правди. Від скверного марнословия oddaljaj'se; більше бо та більш (такі) розводять безбожність." (2 Тим. 2: 15, 16) Жадна кляса людей не має права установити релігійної системи і научати проти свою Слові Божому і спонукувати людей вірувати, що така релігійна система принесе спасення. Той, що бажає спастися мусить посвятитися Богу і студіювати Слово Боже, щоби він міг отримати Боже признання, і чинячи се, як се повисші Писання назначують, він мусить "одвертатись від скверного марнословия." Певна річ, що повторяти безнастанино ті самі слова до якогось створіння або навіть і до Створителя — становить суетне марнословия і збільшає безбожність.

²² Виразний зразок "скверного марнословия" бачимо в молитвах які винайшла Римо Католицька Гіерархія і котрих вона научила простодушних людей безнастанино повторяти, як напримір, "свята Maryo, матір Божа, моліся за мене. Свята Maryo, матір Божа, моліся за мене", і т. д. і за кожним таким виразом їх навчено рахувати пальці, або так званий "ружанець". Такі релігійні практикування цілком противітуються Слові Божому і через те така людина не може отримати Божого признання, але противно, Бог називає се гидотою. Така молитва застосовлює католицьку дитину думати, що вона молиться до жінки. Більше чим через 1500 літ щирі католики се практикували, т. е., молитися до Марії, матери Ісусової. Та чи вона коли вислухала таї молитви? і чи вона тепер вислуховує і відповідає на такі молитви? Певно, що ні! бо вона умерла вже більш чим вісімнадцять століть і не воскресла з мертвих аж у приході Господа Ісуса Христа до храму в 1918 р. (Солунян 4: 13-16; 2 Тим. 4: 1) Певно, що Марія, матір Ісусова, була посвячена Єгові; але вона була несовершенною людиною і потребувала жертви викупу для її спасення, і на її воскресення вона мусіла чекати аж до приходу Ісуса Христа і початку його царювання, як се Писання ясно показують. Отже ясним є, що молитви до Марії в протизі минулих пятнадцять століть були цілком безгартісні,

і бідні люди були спонукані духовенством. Йти сим мильним напрямом. Тим більше, Бог, ніколи не уповажив нікого принимати і відповідати на молитви окрім Ісуса і Себе. Жадне Писання не учить молитися до Марії. Своїх учеників Ісус учив молитися "Отцю твоему потай; а Отець твій, що бачить потайне, віддасть тобі прилюдно. Як же молитесь то не говоріть багатс, як погане: бо вони думають, що за довгі молитви будуть вислухані." (Мат. 6: 6.) Бачучи, що безнастание повторення слів є даремне, то певним є, що і безнастание повторення слів у формі молитви до якогось створіння або і Марії немає ніякої пільги. Ісус поучив як треба молитися: "Тим же то моліться ось як: Отче наш, що на небі!" (Мат. 6: 6-9) Чи Ісус або Єгова в який-будь спосіб научали людей, щоб вони молилися до якогось створіння або ім'я якогось створіння окрім ім'я Господа Ісуса? Певно, що ні, а проти, Ісус науčав як слідує: "І чого просити мете в ім'я моє, я зроблю." (Іоана 14: 13, 14). Су-проти поучень Єгови і Ісуса Христа, духовенство відвернуло людський ум від Бога до створіння, що спонукало їх почитати і служити створінню радше чим Єгові; яко ж написано є: "Вони перемінили істину Божу на лжу і поклонялися і служили тварі більш Творця, котрій благословен на віки." (Рим. 1: 25) Се становить гідоту в очах Бога.

"Можна сказати, що чесні й щирі люди, з причини впливу католицького духовенства і за-борони їм Біблії і тримання їх в незнанні щодо правдивого напряму, не є так велими винуваті за їх несвідомість і їх порожні молитви й без-вартісні репетиції, але коли таким людям звертається ввагу на правду, тоді вони є відвічальні й іх відвічальність росте з побільшенням їх знання. Релігійні научення, себто, научення поширені релігійними організаціями, не можуть провадити до спасення, але противно, вони провадять людей в сіті Сатани, і лише Божа правда може виратувати їх з відтам; і як вони приходять до пізнання змісту Його Слова, тоді вони мусить набувати чимраз більше знання і ходити в праведності.

"Але що станеться з тим чоловіком, що був колись у ярмі релігійної організації, омісля пізнати правду Слова Божого, що спасення походить лише від Єгови через Ісуса Христа і Його царство, і тоді той чоловік спротивився або відкинув правду о Божому царстві під Христом і тепер сильно тримається якоїсь релігійної організації? Идучи таким шляхом, чи можливо йому знайти спасення? Чи жертва викупу принесе користь такій особі? Коли така особа умре в такім противнім дусі до царства під Христом, чи Писання показують, що вона буде знов пробуджена зі смерті і дастесь їй нагоду спастися в часі царювання Христа? Властива відповідь на ці питання мусить мати повне понертя св. Письма. Отже нехай Писання говорять.

ДІЯЛЬНІСТЬ ЦАРСТВА

О СТАНОК і Іонадаби оцінюють важність царства більше чим коли. Ісус Христос, Цар, тепер царює серед своїх ворогів, і всі по стороні Єгови і Його Царя є під безпосереднім розказом Царя. Боже "діло дивовижне" мусить бути виконане, і всякий, що є за царством радується мати частину в цій роботі. Тепер муситься дати осторогу о надходячім збурені сатанської організації, я людям треба сказати про єдине средство утеchi.

Століття тому Єгова сказав до Сатани: "Ta тильки про те щадив тебе, щоб на тобі показати потугу мою, і щоб імя мое проповідано по всій землі." (2 Мойс. 9:16) Це є день, що Його Єгова створив і посвятив і в котрому Його ім'я буде проголошено по цілій землі, і це мусить бути доконане ним Його сила буде вжита проти сатанської організації. Божі люди радо дають осторогу й проголошують імя Єгови і Його Царя. Це є найбільший привилей яким коли тішився чоловік. Те царство знищить силу Сатани, возвеличить і оправдає Ім'я Єгови, і зробить землю блаженним місцем для мешкання, а правідні в Його царстві сповнять приказ Єгови відносно сповнення землі.

Через короткий час останок і Іонадаби живуть разом і працюють і оголошують Царя і Його царство. Через шістьдесят століття чесні люди виглядали цього дня. Той день уже прийшов і всякий, що любить Бога буде радо попирати Його царство й дбатиме о справі царства на землі. Якщо ви є один із слуг Єгови, і поклали свої руки на плуг, так не оглядайтесь назад, але памятайте на слова Царя: "Ніхто, положивши руку свою на рало й позираючи назад, не спосібен до царства Божого." (Луки 9:62) Лишень ті, що докажуть своїм напрямом, що царство є наважійшою річю для нього отримають охорону й благословенства Господні. Навіть коли ми глядимо назад на те, що ми полішили, то і це указує вже брак оцінення царства. Людина мусить оцінити те царство щоб бути відповідним для нього і отримати благословенства. Божі слуги мусять бути сліпі до всього окрім царства. Вони не позволять жадним земним обставинам перешкодити им в їх посвяті й службі царства. Та одна й велика нагода яка тепер прийшла для любимців справедливості є дбати й голосити царство Боже під Христом Його Царем. Цього привилею не мож заступити нічим, але кожний один повинен сповнити свою частину.

СЛУЖБА В ПОЛІ

Усякий, що зробив угоду чинити волю Божу мусить сповнити приказ 'проповідуватиметься царство по цілому світу яко свідоцтво'. Світ — це поле, і тому всі вістники мусять мати якусь частину в полі служби. Декотрі занимають місця в Божій організації як урядовці або працівники у фабриці книжок, що вимагає їх постійної вваги, і це є служба в полі теж, але й ці, коли мають

вільну хвилину, йдуть розказувати іншим про царство.

До тепер працівники у полі були названі піонерами, авкзілерами і зборовими працівниками. Як здається, то нема потреби бути авкзілером, але треба старатися оскільки можна дбати о справі царства. З початком 1. січня, 1939, уже не буде більш авкзілерів. На полі служби будуть спеціальні піонери, регулярні піонери і зборові робітники. Ціле поле є поділене на зони, і над кождим зоном має нагляд слуга. Кождий зон має кілька зборів, і кождий збір має призначений слугу. Всі повинні йти в точній гармонії й єдності. Спеціальні й регулярні піонери мають приписані їх завдання. Кождий член збору має призначене завдання приписане для всіх зборів. Старайтесь виконувати ці завдання вірно для Господа.

Кілько годин на місяць повинен кождий зборовий працівник посвятити в полі служби? У місяці є 720 годин. На приклад, що кождий зборовий член мусить працювати вісім годин на день щоб постаратися о конечності життя для себе й своєї родини. Памятаючи важність царства, то здається, що дві години на день пересічно було б трохи досить часу віддати на полі служби в послушності до розказу Царя. Це значить, що кождий зборовий працівник має бути шістьдесят годин на місяць або чотири рази стільки що многі зборові працівники давали до тепер у службі царства. Дехто вдоволявся і цим, як він іхав трамваем і говорив до людей і за це числив собі час у службі. Це не є сповнення Господнього приказу. Господь приказав цю роботу робити, і тоді сказав: "Коли хто любить мене, слово мое хоронити ме." Від тепер кождий зборовий працівник повинен доказати свою любов до Господа через сповнення Його приказів. Кождий зборовий працівник виконуючи своє розумне служення цим осунуть всяку потребу праці авкзілерів, отже від тепер їх не буде. Хтось запитує питання: Якщо радіо є Божим винахідом, то чому ми не маємо великої радіо-стачії в різних частях світа? Розуміється Єгова може постаратися о це, якщо б не була Його воля. Цей факт, що Він не постарається о це указує, що це не є Його воля. Розумна відповідь на повинне питання здається є ця: Робота спідоцтва у полі має двократне завдання: (1) щоб оголосити Ім'я і царство Бога Єгови; (2) щоб дати нагоду кожному посвяченому доказати Його любов і стійкість до Бога. Коли б уся робота спідоцтва була виконана через радіо, тоді вістники не мали б нагоди виконати свою розумну службу Господеві по Його приказу. Господь тепер постарається о тисячі фонографів із промовами на платах, щоб цим звернути увагу людей доброї волі на царя і Його царство. Вірні свідки уживають ці машини й кружки й мають нагоду особисто говорити з людьми, що знов отворяє дорогу до зорганізованої

вання студій з ново-зainteresованих людей. Ось таку роботу виконують пioniri й деякі зборові працівники. Господь благословить цей спосіб. Його праці, ї цим чином дається нагоду кожному в Божій організації мати частину в Його службі. Кожла одиниця в службі повинна мати фонограф і рекорди для започаткування роботи свідоцтва. Виріб таких машин йде скорим ходом щоб стрінуги потреби (вістників). По дальшій інформації пишіть до Товариства. Армія Господня на землі є мала, але зо всіма приладами вона виконує чудову роботу, з ласки Господньої, помимо противенства зо сторони Диявола. Вірні будуть старатися поступати вперед з роботою справ царства.

студія "Вартової Башти"

Ми дякуємо Богу і нашому Спасителеві Ісусу Христу, що "Вартова Башта" є дана яко средство для передання інформації для Божих людей відносно царства. Кожний посвячений повинен отримувати постійно "Вартову Башту" й пильно студіювати. Отже можна сподіватися, що циркуляція "Вартової Башти" значно побільшиться в недалекій будучині, бо громада виходить чим раз у більшим числі. Кожний свідок повинен показати ново зainteresованим привілей отримувати "Вартову Башту" й благословенства які він отримає коли він буде учащати на студії, а особливо зо студії "Вартової Башти". Ум потребує духовного покарму, і Господь постарався о такий покарм.

як студіювати

Від часу до часу повиннося робити поступ у студії. Господні люди роблять досвідчення з різних спроб. Родина в Бетелі, Бруклін, робила спроби кількох методів, і тут є поданий начерк одної методи яка мала б бути найкращою, і для цієї причини, з початком січня всі збори по цілому світу хай приймуть цю методу. З початком 1. січня, 1939, у "Вартовій Башті" у кождій мові в які тільки Вартова Башта виходить, питань більше не буде, як це було до тепер при кінці кожного головного артикулу. Тепер "Вартова Башта" буде подавати наперед які артикули будуть студіюватися впродовж місяця.

До студії треба приготуватися наперед. Кождій повинен перестудіювати Вартову Башту нім він іде на студію. Обидва полі, жіночий і чоловічий, можуть мати частину у студії. Передовий артикул у "Вартовій Башті" є поділений на параграфи і кождий параграф має своє число. Питання треба приготувати кілька днів перед студією. Кожде питання повинно бути виразно написане й також відзначене числом до котрого параграфу воно належить. Одно або більше питань треба приготувати до кождого параграфу. Ті питання повинні містити в собі головні точки параграфу. Це є привілей кожного йти на зібрання й приготувати такі питання наперед. Всі такі питання приготовані наперед повинні бути доставлені особі, що перепроваджує

студію, щоб вона мала ті питання два або більше днів перед студією. Провідник студії вважає розглянення питання й збирає всі питання, що відносяться до назначеного параграфу. Наприклад: Параграф число 20. Всі питання відносно цього параграфу також повинні бути назначені числом 20, і всі питання відносно того параграфу провідник збирає до купи, щоб були готові до студії.

На приклад, що на студію приходить 25 або більше осіб. Одна особа повинна бути вибрана до перечитання питань, а одна до перечитання параграфів з "Вартової Башти". Пресідник студії збирає таких одиниць наперед. Кождий, та-кий вибраний повинен читати добре й ясно. Один із них вибраних пресідником студії повинен читати питання по черзі. Питання відносно даного параграфу повинні бути відповіджені ним передеться до другого параграфу. Коли питання є перечитане, тоді провідник каже до зібраних: "Хто відповість це питання?" Хто бажає відповісти питання, тоді піднесе свою праву руку і тоді провідник покличе його відповісти це питання. Дальше провідник може запитати: "Чи є яка противна відповідь?" Хто бажає відповісти щось, нехай негайно піднесе руку і провідник скаже йому відповісти. Над жадним питанням не вільно тратити часу, ані не можна тратити часу в очікуванні на чиство відповідь. Дистанте влучну відповідь і тоді нехай хтось перечитає параграф з "Вартової Башти", і зсумує справу. Якщо немає охотних відповісти на питання, тоді нехай назначена одиниця перечитає вважно той параграф. Скінчивши питання, негайно приступайте зараз до другого параграфу, аж до кінця студії. Цим чином можна легко перейти назначені параграфи до студії.

Провідник студії не повинен занимати часу в сумуванні справи. Це робить через перечитання параграфу з "Вартової Башти". Часом провідники студії є дуже несправедливі цим, що вони забирають багато часу іх промовами над кождим питанням. Така поведінка є цілком необачною. Провідник студії має тримати порядок, ставити питання, покликавати осіб відповідати й доглядати щоб організаційні інструкції були виконані. Він там не є для того, щоб показати своє знання. Таким безглуздим шляхом йшла кляса так звана "вибрані старші", що бажала вивислити свою важливість. Ціль такої студії є, щоб помогти присутнім дістати лучше вирозуміння й оцінення предмету під розвагою. Всі, що люблять Господа будуть пильно й вважно старатися помогати іншим і собі зрозуміти лучші справу. Якщо котрий провідник студії переступить повинне правило, і він буде забирати час на промови, то він повинен бути осу-нений а інший назначений на його місце. У Божій організації важних осіб немає. Все має бути виконане, з ласки Господньої, в користь справ царства й на добро тих, що посвятилися Єгої й Його Цареві.